

2025 Matka-ajon kohteen 7 Käyntikortti

Osallistujan nimi: _____ e-mail: _____

Moottoripyörän merkki: _____ tyyppi: _____ vm. _____

Milloin kohteella käyty: _____

Etelä-Pohjanmaa Karijoki

on kunta, joka sijaitsee Etelä-Pohjanmaan maakunnassa. Kunnassa asuu 1 169 ihmistä, ja sen pinta-ala on 186,35 km², josta 0,77 km² on vesistöjä.

Käyntikohte:
Karijoen kirkko
Kirkkotie 11

Väestötiheys on 6,30 asukasta/km². Karijoki on saanut julkisuutta vuonna 1996 löydetyn Susiluolan nimisen muinaisjännöksen ansiosta. Luola-alueen maanomistaja on Karijoen kunta, mutta itse luola kuitenkin sijaitsee Kristiinankaupungissa.

Ensimmäiset merkit Karijoen asutuksesta ovat kivilaudelta, johon kuuluvia esineitä on löydetty Alakylästä, Myrkystä ja erityisesti Ohriluomasta. Seudulta on löytynyt myös pronssi- ja rautakautista esineistöä. Pysyvästi Karijoen seutu asutettiin 1500-luvun lopulla. Karijoen seutu kuului Närpiön suureen rannikkopitäjään. Myrkyn kylä on alueen kylistä vanhin. Sen asuttaminen alkoi jo 1500-luvun alkupuolella. Myrky on ollut alueen kylistä ainoa kaksikielinen.

Kun Närpiöstä erotettiin Lapväärtin kappeli 1595, Karijoki siirtyi sen yhteyteen. Lapväärtin seurakunta itsenäistyi vuonna 1607. 1700-luvulla isojako ja tervanpolto toivat sinne uudistilallisia. 1800-luvun alussa Karijoen asukasluku oli lähes 600 ja se kasvoi yli 2 300:ään vuoteen 1880 mennessä. Karijoella on 1 169 asukasta, näistä kirkonkylässä asuu 38,7 %. Kunnassa on vain yksi taajama, Karijoen kirkonkylä. Karijoen sankarihautausmaalle on siunattu 134 vainajaa, joista moni sai surmansa jatkosodassa Jalkaväkikomppania 58:ssa.

Tila valokuvalle

Karijoen kirkko

sijaitsee Karijoen kunnassa Etelä-Pohjanmaalla.

Kirkko on Salomon Köhlströmin vuosina 1808–1812 Karijoelle rakentama puinen erivartinen ristikirkko. Kirkkoon liittyy Köhlströmin rakentamille kirkkoille tyypillinen moninivelinen kellotapulia muistuttava torni alttaria vastapäätä olevassa sakarassa. Kirkon kellot ovat vuosilta 1807 ja 1816.

Runkohuoneen muoto ja suhteet edustavat uusklassismia. Sisäkatteena kirkossa on korkea puuholvi.

Kirkon saarnastuolin on tehnyt karijokinen puuseppä Mikael Sundstedt.

Viimeistään vuoden 1904 aikana kirkko maalattiin ulkoa valkoiseksi, mutta nykyisen keltaisen värinsä se sai vuonna 1972. Sisätilojen maalauskoristeluja peitettiin 1950-luvulla ja palautettiin uudestaan näkyville 1977.

Kirkon pinta-ala on 463 m² ja siellä on istumapaikkoja 420 hengelle. Kirkkoa on korjattu vuosina 1904, 1914, 1954 ja 1977.

Kirkon 18-äänikertaiset urut on valmistanut Kangasalan urkutehdas vuonna 1960. Altartaulun *Hyvä Paimen* on vuodelta 1954 on maalannut Kaarlo Lamminheimo.

Kirkkoa kutsutaan myös Helenan kirkoksi. Tarina kertoo, että sodan aikana kasakat olivat koonneet suuren lastukasan sakariston seinän viereen ja sen sytytettyään lähteneet pois. 12-vuotias torpantyttö Helena Kullas oli piiloutunut kasakoilta ja nähnyt teon. Helena oli sammuttanut palon riisumalla jalastaan pieksun ja kantaen sillä vettä palavaan lastukasaan..

